der indføres adgang til kortvarig frihedsberøvelse af asylansøgere, der udebliver fra en afhøring ved politiet eller Direktoratet for Udlændinge. Det forudsættes ved bestemmelsen, at udlændingen har fået kendskab til, at den pågældende skal komme til stede ved afhøringen og om tid og sted herfor. Er udeblivelsen undskyldelig, f.eks. hvor den skyldes sygdom, kan frihedsberøvelse ikke ske.

Frihedsberøves en asylansøger i medfør af den foreslåede bestemmelse, forudsættes det, at afhøringen ved politiet eller Direktoratet for Udlændinge søges gennemført så snart som muligt. Kan afhøringen ikke gennemføres i løbet af kortere tid, må den pågældende løslades. I øvrigt gælder bestemmelsen i den gældende udlændingelovs § 36, stk. 2 (forslagets § 36, stk. 3) under frihedsberøvelsen, ligesom retsgarantierne i udlændingelovens § 37 naturligvis finder anvendelse.

Til nr. 9

Ved forslaget indsættes der i udlændingeloven udtrykkelig hjemmel til, at udlændingemyndighederne kan optage fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, når dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på at fastlægge den pågældendes identitet.

Bestemmelsen vil hovedsagelig have betydning ved modtagelsen af asylansøgere. Der henvises herved til lovforslagets bemærkninger pkt. 3.5.

Som led i samarbejdet mellem de nordiske og europæiske lande om modtagelse af asylansøgere, kan det komme på tale i højere grad end i dag at udveksle identitetsoplysninger mellem landene om de pågældende. De optagne fingeraftryk kan – hvis det skønnes hensigtsmæssigt som led i et sådant samarbejde – registreres maskinelt og udveksles mellem landene i overenstemmelse med bestemmelserne i lov om offentlige myndigheders registre og i de internationale aftaler, der måtte blive indgået i denne forbindelse.

Til nr. 10.

Den foreslåede bestemmelse om de såkaldte ambassadeansøgninger muliggør, at en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation i udlandet kan afvise en ansøgning om asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 4, hvis ansøgningen ikke indeholder oplysninger om ansøgerens tilknytning til Danmark. Der henvises herved til lovforslagets bemærkninger pkt. 3.1.

Ansøgningen kan således afvises, hvis den ikke indeholder oplysninger til belysning af ansøgerens tilknytning til Danmark. Har ansøgeren endvidere udtrykkelig angivet ikke at have nogen tilknytning her til landet, eller har den pågældende angivet en tilknytning af helt ideel karakter, f.eks. en almindelig interesse i at komme til at bo i det danske samfund eller modtage uddannelse her, kan vedkommende danske repræsentation ligeledes nægte at tage ansøgningen under behandling. Har den pågældende angivet en tilknytning, der må forekomme åbenbart urigtig – f.eks. i tilfælde, hvor et meget stort antal ansøgere angiver den samme danske person eller virksomhed som reference – kan ansøgningen også afvises.

Afgørelsen om, at ansøgningen afvises, er endelig. Dette indebærer, at afgørelsen hverken kan påklages til Direktoratet for Udlændinge eller Flygtningenævnet eller anden administrativ myndighed. Bestemmelsen tænkes først og fremmest anvendt i forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, fra ansøgere, der ikke tidligere har haft ophold her i landet. Asylansøgere, der afvises i medfør af udlændingelovens § 48, stk. 2, og som herefter på en dansk repræsentation i udlandet indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 4, bør som hidtil have ansøgningen behandlet af de danske myndigheder i overensstemmelse med udlændingelovens bestemmelser herom.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring i anledning af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 8.

Til nr. 12

Ved den foreslåede bestemmelse, der angår de såkaldte ambassadeansøgninger, muliggøres, at ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, der må anses for åbenbart grundløse, med Dansk Flygtningehjælps tilslutning kan afgøres af Direktoratet for Udlændinge uden klageadgang til Flygtningenævnet. Der henvises herved til forslagets bemærkninger pkt. 3.1. Der er selvsagt i disse tifælde ikke adgang for udlændingen til at tale hverken med Direktoratet for Udlændinge eller med Dansk Flygtningehjælp. Sagsbehandlingen i disse tilfælde forudsættes derfor at være skriftlig og summarisk. Flygtningenævnet skal underrettes om afgørelsen jf. udlændingelovens § 53 b og kan bestemme, at visse afgørelser kan indbringes for nævnet.

Til § 2

Forlængelsen af fristen i bistandslovens § 4, stk. 2, for de sociale myndigheders bestemmelse om hjemsendelse af en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, fra 2 til 4 år er en parallel til